

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 507

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 iulie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 592 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 și 2 și art. 337 din Codul de procedură penală	2–3	695.	Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Bran, județul Brașov, și în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran, județul Brașov 12–14
Decizia nr. 593 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal și ale art. 171 alin. 2 și art. 278 ¹ alin. 8 din Codul de procedură penală	4–5	— Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și înregistrate în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	14–15
Decizia nr. 594 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1 raportat la art. 76 alin. 1, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală	6–7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 595 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală	8–9	1.156.	— Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea listei unităților sanitare care derulează subprogramul de fertilizare in vitro și embriotransfer 15
Decizia nr. 599 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	9–11	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
691. — Hotărâre privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei		589.	— Ordin pentru modificarea Normelor privind stabilirea limitelor de asigurare pentru furnizorii care intră în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 346/2006 16
			★
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 592

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 și 2 și art. 337 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 977/319/2009 al Judecătoria Târgu Lăpuș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 977/319/2009, **Judecătoria Târgu Lăpuș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care reglementează extinderea procesului penal pentru alte fapte, respectiv cu privire la alte persoane, încalcă principiul separației și echilibrului puterilor, dreptul la un proces echitabil, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, independența judecătorilor și realizarea justiției prin instanțele judecătorești, întrucât înlătură posibilitatea ca instanța de judecată să dispună din oficiu asupra extinderii procesului penal în cauzele în care procurorul participă la judecată, lăsând acest act procesual la aprecierea exclusivă a procurorului, care nu se bucură însă de garanțiile de independență și imparțialitate specifice judecătorilor. Totodată, în susținerea excepției, instanța invocă și considerentele care au stat la baza deciziilor Curții Constituționale nr. 73/1996, nr. 742/2008, nr. 259/2009 și nr. 458/2009.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 336 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală. Din motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește și dispozițiile art. 337 din același cod. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra prevederilor art. 336 alin. 1 și 2 și art. 337 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 336 alin. 1 și 2: „*Când în cursul judecății se descoperă în sarcina inculpatului date cu privire la săvârșirea unei alte fapte prevăzute de legea penală, având legătură cu infracțiunea pentru care este trimis în judecată, procurorul poate cere extinderea procesului penal și în ce privește această faptă, iar instanța, după caz:*

a) *dacă procurorul declară că pune în mișcare acțiunea penală, instanța, atunci când găsește cererea întemeiată, procedează la extinderea procesului penal și la judecarea cauzei și cu privire la fapta descoperită;*

b) *dacă procurorul declară că nu pune în mișcare acțiunea penală, instanța sesizează, prin încheiere, organul de urmărire penală competent pentru efectuarea de cercetări cu privire la fapta descoperită.*

Dacă procurorul nu participă la judecată și sunt întrunite condițiile prevăzute în alin. 1, instanța extinde din oficiu procesul penal și procedează la judecarea cauzei în întregul ei sau, după caz, sesizează, prin încheiere, organul de urmărire penală competent pentru efectuarea de cercetări cu privire la fapta descoperită.”;

— Art. 337: „*În cursul judecății, când se descoperă date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pusă în sarcina inculpatului sau date cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta inculpatului, procurorul poate cere extinderea procesului penal cu privire la acea persoană.*

Dispozițiile art. 336 se aplică în mod corespunzător.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) referitoare la valorile supreme ale statului de drept organizat potrivit principiului separației și echilibrului puterilor, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 referitoare la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor și ale art. 126 alin. (1) referitoare la realizarea justiției prin instanțele judecătorești, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 336 alin. 1 și 2 și art. 337 din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi ale art. 126 alin. (1) din Constituție invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 256 din 20 septembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 27 decembrie 2001, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 și art. 337 din Codul de procedură penală, reținând că în procesul penal sesizarea instanței de judecată se realizează prin rechizitoriul procurorului (art. 264 din Codul de procedură penală), iar judecata se mărginește la fapta și la persoana arătate în actul de sesizare a instanței și, desigur, în caz de extindere a procesului penal, și la fapta și la persoana la care se referă extinderea (art. 317 din Codul de procedură penală). Dar, dacă actul de sesizare, rechizitoriul dat de procuror, stabilește obiectul judecării, este firesc ca și extinderea acestui obiect în cursul judecării să se facă tot prin actul de voință al procurorului, iar atunci când procurorul nu consideră necesară extinderea procesului penal cu privire la o altă persoană, care nu era arătată în actul de sesizare, este firesc ca instanța să nu poată efectua această extindere, prin care ar încălca drepturi fundamentale ale persoanei în cauză. Această prerogativă încredințată procurorului în procesul penal este în perfectă concordanță cu prevederile art. 130 din Constituție (devenit, după revizuirea și republicarea Constituției, art. 131), potrivit cărora, „În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”.

Cu același prilej, Curtea a mai reținut că, numai atunci când procurorul cere extinderea procesului penal pentru fapte noi și dacă declară că pune în mișcare acțiunea penală, instanța este obligată să procedeze la judecarea cauzei și cu privire la

această infracțiune, care se include astfel în obiectul judecării (art. 317 teza a doua din Codul de procedură penală). În același sens, în cazul extinderii procesului penal cu privire la altă persoană, dacă procurorul nu cere extinderea procesului penal, instanța este obligată să soluționeze cauza în limitele în care a fost investită prin actul de sesizare și nu poate să dispună extinderea procesului penal din proprie inițiativă.

Precizând că acest drept al procurorului în procesul penal corespunde întru totul dispozițiilor constituționale referitoare la rolul Ministerului Public, prin aceeași Decizie nr. 256 din 20 septembrie 2001, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor cuprinse actualmente în art. 126 alin. (1) din Constituție, deoarece, pe de o parte, înfăptuirea justiției prin instanțele judecătorești are semnificația judecării unei cauze penale în limitele prevăzute în actul de sesizare, iar, pe de altă parte, persoana nemulțumită de soluția dată de un organ judiciar are la dispoziție suficiente modalități de a contesta aceasta în căile de atac.

În același sens sunt și Decizia nr. 530 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 2 august 2006, Decizia nr. 833 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 29 octombrie 2007, și Decizia nr. 1.333 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 29 noiembrie 2010, prin care Curtea, pentru argumentele arătate mai sus, a reținut că textele de lege criticate asigură toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil, în deplină concordanță cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și cu reglementările internaționale în materie.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași considerente, prevederile de lege criticate nu aduc atingere nici dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) și art. 124 alin. (3) din Constituție.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 53 din Legea fundamentală, aceste prevederi sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu poate fi reținută.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 și 2 și art. 337 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 977/319/2009 al Judecătoriei Târgu Lăpuș. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 593

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal și ale art. 171 alin. 2 și art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal și ale art. 171 alin. 2 și art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Robert Orzan în Dosarul nr. 14.060/182/2009 al Judecătoriei Baia Mare — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 14.060/182/2009, **Judecătoria Baia Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal și ale art. 171 alin. 2 și art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Robert Orzan cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimitere în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că sintagma „legea specială” din art. 281 al Codului penal este neconstituțională prin raportare la dispozițiile Legii fundamentale cuprinse în art. 73 alin. (1) privind categoriile de legi și în art. 115 alin. (1) referitor la delegarea legislativă. Consideră că „Parlamentul nu poate adopta decât o singură lege specială — legea prin care Guvernul este abilitat pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”. Prin urmare, legea specială la care face trimitere art. 281 din Codul penal nu poate fi Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, întrucât „legea avocaturii este lege organică, și nu specială”.

De asemenea, autorul excepției consideră că prevederile art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, potrivit cărora asistența juridică este obligatorie în cazul în care organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul sau inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, contravin dreptului la apărare, întrucât, în situația în care Uniunea Națională a Barourilor din România este parte în procesul penal, „este evident că avocatul desemnat din oficiu nu îl va apăra pe

învinuit/inculpat împotriva uniunii”, având în vedere că toți avocații din România fac parte din respectiva uniune. Astfel, „textul de lege criticat permite magistraților să îi numească inculpatului un avocat din oficiu care, în unele cazuri, să nu îi susțină cauza în mod corect”.

În fine, susține că art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, prin ignorarea principiului „*non reformatio in pejus*”, atât timp cât există posibilitatea ca persoana față de care procurorul a dat o soluție de netrimitere în judecată, prin propria cale de atac, să-și agraveze situația, redobândind calitatea de învinuit sau, chiar mai rău, dobândind calitatea de inculpat.

Judecătoria Baia Mare — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 din Codul penal și ale art. 171 alin. 2 și art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 281 din Codul penal: „*Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.*”;

— Art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală: „*Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză*”.

ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.”;

— Art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală: „Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 73 alin. (1) privind categoriile de legi și ale art. 115 alin. (1) referitoare la delegarea legislativă, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 281 din Codul penal și ale art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală. Astfel, critică modul de aplicare de către organele de urmărire penală și instanța de judecată a prevederilor art. 281 din Codul penal, care fac trimitere la clasificarea legilor penale în legi generale și legi speciale. Totodată, emite supoziții legate de posibila nerespectare a prevederilor legale și a deontologiei profesionale de către avocații desemnați, potrivit dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, să asigure asistența juridică din oficiu în cauzele în care este parte Uniunea Națională a Barourilor din România, iar organul de urmărire

penală sau instanța de judecată apreciază că învinuitul sau inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea. Asemenea aspecte nu intră însă sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a instanțelor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal și ale art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală va fi respinsă ca inadmisibilă.

II. În ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, acestea au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare, Curtea statuând constant că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 574 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 7 august 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, reținând că plângerea prevăzută de art. 278¹ reprezintă, într-un sens larg, o cale de atac, care se supune principiului de generală aplicabilitate în dreptul penal *non reformatio in peius*. Într-adevăr, deși legea nu prevede în mod expres aplicarea acestui principiu cu prilejul soluționării plângerii împotriva actelor procurorului, rațiuni identice cu cele care determină extinderea aplicabilității acestui principiu și în alte situații decât cele prevăzute în art. 372 sau art. 385⁸ din Codul de procedură penală justifică luarea sa în considerare și în cazul procedurii reglementate de art. 278¹ din același cod.

În același sens este și Decizia nr. 599 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal și ale art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Robert Orzan în Dosarul nr. 14.060/182/2009 al Judecătoriei Baia Mare — Secția penală.

II. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 594

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1 raportat la art. 76 alin. 1, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1 raportat la art. 76, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Viva Construct” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 236/272/2008 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 236/272/2008, **Tribunalul Hunedoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1 raportat la art. 76, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Viva Construct” — S.R.L. din Deva cu ocazia soluționării unei cauze penale în care autorul excepției are calitatea de parte responsabilă civilmente.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă egalitatea în fața legii și a autorităților publice, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât posibilitatea introducerii în procesul penal a persoanei responsabile civilmente și în faza de judecată, până la citirea actului de sesizare, anihilează drepturile recunoscute de lege acestei părți pentru faza de urmărire penală, și anume dreptul de a fi audiată, de a asista la efectuarea actelor de urmărire penală, de a formula cereri și de a depune memorii. Apare, astfel, un conflict între posibilitatea introducerii în cauză a părții responsabile civilmente după sesizarea instanței și obligația organului de urmărire penală de a chema această parte pentru a fi ascultată. Mai arată că procedura prezentării materialului de urmărire penală este destinată doar învinutului sau inculpatului, deși partea responsabilă civilmente are interesul de a-și formula o apărare complementară cu cea a învinutului sau inculpatului

pe tot parcursul procesului penal, inclusiv în faza de urmărire penală.

Tribunalul Hunedoara — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. 1 raportat la art. 76, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției depuse în motivarea criticii, reiese însă că, în ceea ce privește dispozițiile art. 76 din Codul de procedură penală, critica de neconstituționalitate vizează doar prevederile alin. 1 al acestui text de lege. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 16 alin. 1 raportat la art. 76 alin. 1, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. 1: *„Introducerea în procesul penal a persoanei responsabile civilmente poate avea loc, la cerere sau din oficiu, fie în cursul urmăririi penale, fie în fața instanței de judecată până la citirea actului de sesizare.”;*

— Art. 76 alin. 1: *„Organul de urmărire penală sau instanța de judecată are obligația să cheme, spre a fi ascultate, persoana care a suferit o vătămare prin infracțiune, precum și persoana civilmente responsabilă.”;*

— Art. 173 alin. 1 (prin Decizia nr. 1.086 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 18 decembrie 2007, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 173 alin. 1 din Codul de procedură penală și a stabilit că sintagma *„care implică audierea sau prezența părții căreia îi asigură apărarea”* este neconstituțională, fiind contrară dispozițiilor art. 24 din Legea fundamentală referitoare la dreptul la apărare): *„Apărătorul părții vătămate, al părții civile și al părții responsabile civilmente are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală care implică audierea sau prezența părții căreia îi asigură apărarea și poate formula cereri și depune memorii.”;*

— Art. 250: „După punerea în mișcare a acțiunii penale, dacă au fost efectuate toate actele de urmărire necesare, organul de cercetare penală cheamă pe inculpat în fața sa și:

a) îi pune în vedere că are dreptul de a lua cunoștință de materialul de urmărire penală, arătându-i și încadrarea juridică a faptei săvârșite;

b) îi asigură posibilitatea de a lua de îndată cunoștință de material. Dacă inculpatul nu poate să citească, organul de cercetare penală îi citește materialul;

c) îl întreabă, după ce a luat cunoștință de materialul de urmărire penală, dacă are de formulat cereri noi sau dacă voiește să facă declarații suplimentare.”;

— Art. 252: „Dacă inculpatul a formulat cereri noi în legătură cu urmărirea penală, organul de cercetare penală le examinează de îndată și dispune prin ordonanță admiterea sau respingerea lor.

Organul de cercetare dispune prin aceeași ordonanță completarea cercetării penale, atunci când din declarațiile suplimentare sau din răspunsurile inculpatului rezultă necesitatea completării.”;

— Art. 257: „Procurorul, primind dosarul, îl cheamă pe învinuit și îi prezintă materialul de urmărire penală potrivit dispozițiilor art. 250 și următoarele, care se aplică în mod corespunzător.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și a prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 341 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2011, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, reținând că instituirea unui termen până la care, la cerere sau din oficiu, poate fi introdusă în procesul penal partea responsabilă civilmente, și anume până la citirea actului de sesizare, nu este de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil,

deoarece nimic nu oprește pe cel interesat să solicite introducerea în cauză încă din faza de urmărire penală.

Cu același prilej, Curtea a mai constatat că partea responsabilă civilmente răspunde, potrivit art. 24 alin. 3 din Codul de procedură penală, pentru pagubele provocate prin fapta învinuitului sau inculpatului. Contrar susținerilor autorului excepției, introducerea acesteia în proces până la citirea actului de sesizare nu echivalează cu afectarea posibilității sale de a se apăra și de a beneficia de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil. Astfel, în temeiul art. 320 din Codul de procedură penală, partea responsabilă civilmente poate formula excepții, cereri sau poate propune efectuarea de probe noi, așadar își poate exercita fără nicio îngrădire dreptul la apărare. De asemenea, potrivit art. 16 alin. 3 din Codul de procedură penală, partea responsabilă civilmente are, în ce privește acțiunea civilă, toate drepturile pe care legea le prevede pentru învinuit sau inculpat și, nu în ultimul rând, poate interveni în procesul penal până la terminarea cercetării judecătorești la prima instanță, luând procedura din stadiul în care se afla în momentul intervenției.

De asemenea, Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală privesc procedura prezentării materialului de urmărire penală, procedură care îl vizează în exclusivitate pe inculpat. Faptul că organul de cercetare penală nu are nicio obligație de a proceda în consecință și cu privire la partea responsabilă civilmente nu echivalează cu o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci cu o încercare de a transforma Curtea Constituțională în legiuitor, situație care, potrivit art. 61 din Constituție și art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu poate fi admisă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate, pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Nu poate fi reținută nici contradicția dintre dispozițiile art. 16 alin. 1 din Codul de procedură penală și prevederile art. 76 alin. 1 și art. 173 alin. 1 din același Cod, invocată de autorul excepției, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea mai multor prevederi de lege între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1 raportat la art. 76 alin. 1, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Viva Construct” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 236/272/2008 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 595

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gică Suceveanu în Dosarul nr. 824/36/2009 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 824/36/2009, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gică Suceveanu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora contestația în anulare pentru motivele arătate în art. 386 lit. a)—c) și e) poate fi introdusă de către celelalte părți din procesul penal, altele decât persoana împotriva căreia se face executarea, în termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii a cărei anulare se cere, încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Arată că modul de calcul al termenului de exercitare a acestei căi extraordinare de atac creează discriminare între persoana împotriva căreia se face executarea și celelalte părți din procesul penal, în condițiile în care persoana împotriva căreia se face executarea are dreptul la introducerea cererii de contestație în anulare cel mai târziu în 10 zile de la începerea executării, ceea ce asigură luarea la cunoștință de hotărârea pronunțată prin chiar punerea în executare a acesteia.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Contestația în anulare pentru motivele arătate în art. 386 lit. a)—c) și e) poate fi introdusă de către persoana împotriva căreia se face executarea, cel mai târziu în 10 zile de la începerea executării, iar de către celelalte părți, în termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii a cărei anulare se cere.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală reglementează termenul de introducere a contestației în anulare, cale extraordinară de atac în cadrul căreia pot fi remediate erori de neînlăturat pe alte căi, și anume cale de anulare pentru vicii care privesc acte de procedură. Având în vedere caracterul ei de cale extraordinară de atac, contestația în anulare trebuie folosită numai în cazuri cu totul deosebite, cu respectarea unor termene în care titularii acesteia o pot formula, contribuind astfel la consolidarea principiului stabilității hotărârilor judecătorești definitive. Caracterul de cale extraordinară a contestației în anulare constituie, astfel, o garanție că această cale de atac nu devine o posibilitate la îndemâna oricui și oricând de înlăturare a efectelor pe care trebuie să le producă hotărârile judecătorești definitive.

Dispozițiile de lege criticate reprezintă o normă de procedură, a cărei stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. Totodată, art. 129 din Constituție prevede că exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești se face *„în condițiile legii”*. Modalitatea de stabilire a termenului pentru introducerea contestației în anulare este determinată de necesitatea respectării garanțiilor procesuale ale părților, de asigurarea stabilității raporturilor juridice, precum și de soluționarea într-un termen rezonabil a

proceselor. Astfel fiind, nu poate fi reținută restrângerea accesului la justiție, având în vedere că, prin Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășurează, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Pe cale de consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gică Suceveanu în Dosarul nr. 824/36/2009 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 599

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Astra” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 12.666/280/2009 al Tribunalului Argeș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.291D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.298D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihaela-Cristina Aburaș în Dosarul nr. 20.222/325/2009 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.299D/2010, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ștepei în Dosarul nr. 20.971/325/2009 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că părțile Lucia Baianț și Carmen Chiriță au transmis concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.310D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură

penală, excepție ridicată de Maria Mițica în Dosarul nr. 7.046/271/2010 al Judecătoriei Oradea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.469D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurora Cîrlan în Dosarul nr. 6.432/197/2010 al Judecătoriei Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.291D/2010, nr. 3.298D/2010, nr. 3.299D/2010, nr. 3.310D/2010 și nr. 3.469D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.298D/2010, nr. 3.299D/2010, nr. 3.310D/2010, nr. 3.469D/2010 la Dosarul nr. 3.291D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu prezintă cerințele de claritate și coerență necesare și, astfel, contravin liberului acces la justiție consacrat de art. 21 din Constituție și dreptului la un tribunal ca și componentă a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 12.666/280/2009, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Astra” — S.A. din Pitești cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca tardivă plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierile din 18 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 20.222/325/2009 și nr. 20.971/325/2009, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Mihaela-Cristina Aburaș și Ioan Șteopei cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unor sentințe penale prin care au fost respinse ca tardive plângerile împotriva unor rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 2 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.046/271/2010, **Judecătoria Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Maria Mițica cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 22 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.432/197/2010, **Judecătoria Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Aurora Cîrlan cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, dreptul la un recurs efectiv, dreptul de proprietate privată, dreptul de petiționare, dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, exercitarea cu bună-credință a drepturilor și a libertăților constituționale, îndeplinirea justiției, folosirea căilor de atac, rolul Ministerului Public și statutul procurorilor. În acest sens, arată că, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior. Astfel, persoana vătămată este sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Judecătoria Pitești — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate.

Tribunalul Timiș — Secția penală consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Judecătoria Oradea — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Judecătoria Brașov — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală aduc atingere accesului liber la justiție consacrat de prevederile art. 21 din Constituție, întrucât decăderea din termenul de a formula plângere împotriva actelor procurorului de netrimite în judecată este invocată, cel mai adesea, chiar de către cel pentru care a fost instituit termenul de recomandare pentru soluționarea plângerii. Precizează că dreptul de acces liber la justiție nu este unul absolut și poate fi supus unor termene sau formalități, cu condiția să nu fie afectat în substanța sa și doar în măsura în care termenele sau formalitățile nu sunt incerte sau neprevizibile, respectiv doar în măsura în care justițiabilul le poate cunoaște.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală,

modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: „În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 44 alin. (1) și (2) cu privire la dreptul de proprietate privată, ale art. 51 referitoare la dreptul de petiționare, ale art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 57 referitoare la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și a libertăților constituționale, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac, ale art. 131 privind rolul Ministerului Public și ale art. 132 referitoare la statutul procurorilor, precum și ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv raportate la dispozițiile art. 7 referitoare la egalitatea în fața legii și ale art. 8 privind dreptul la un recurs efectiv din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 901 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 29 octombrie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că prevederile de lege criticate conțin norme de

procedură judiciară, pe care legiuitorul este liber să le adopte potrivit competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva actelor de netrimiterie în judecată date de procuror, asigură exercitarea dreptului de acces la justiție în concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, respectiv cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, Curtea a statuat că nu poate fi primită nici susținerea că prin stabilirea termenelor în care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor și ordonanțelor de netrimiterie în judecată se încalcă dreptul la un proces echitabil, dat fiind că autoritățile judiciare la care se referă textul atacat sunt obligate, în limitele acestor termene, să respecte toate normele și principiile procesuale care asigură dreptul la un proces echitabil. Astfel, Curtea a reținut, pe de o parte, că dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale care consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, iar, pe de altă parte, că acestea se aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale criticate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16.

De asemenea, Curtea a reținut că eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care fac referire autorii excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestora, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

În același sens este și Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză. Pentru motivele arătate, prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală sunt în concordanță și cu celelalte dispoziții din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate, mai puțin art. 44, 51, 52 și 57 din Constituție, care nu au incidență în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Astra” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 12.666/280/2009 al Tribunalului Argeș — Secția penală, de Mihaela-Cristina Aburaș în Dosarul nr. 20.222/325/2009 și Ioan Șteopei în Dosarul nr. 20.971/325/2009, dosare ale Tribunalului Timiș — Secția penală, de Maria Mițica în Dosarul nr. 7.046/271/2010 al Judecătorei Oradea — Secția penală și de Aurora Cîrlan în Dosarul nr. 6.432/197/2010 al Judecătorei Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Bran, județul Brașov, și în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran, județul Brașov**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 2 din Legea nr. 192/2010 privind trecerea unor drumuri forestiere din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora, precum și al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea drumurilor forestiere, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Bran, județul Brașov, și în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran, județul Brașov, în vederea realizării lucrărilor de reabilitare și modernizare a acestora.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea terenurilor aferente drumurilor forestiere prevăzute la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Bran, județul Brașov, și

în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran, județul Brașov, în condițiile legii.

(2) Pentru terenurile forestiere menționate la alin. (1), Consiliul Local al Comunei Bran, județul Brașov, asigură respectarea regimului silvic, fiind interzisă schimbarea categoriei de folosință silvică și a destinației acestor terenuri.

Art. 3. — Predarea-preluarea drumurilor forestiere prevăzute la art. 1 și a terenurilor aferente acestora prevăzute la art. 2 se va face pe bază de protocol, încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 6 iulie 2011.
Nr. 691.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Bran, județul Brașov, și în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran, județul Brașov

Nr. crt.	Denumirea drumului forestier	Persoana juridică de la care se transmite drumul forestier	Persoana juridică la care se transmite drumul forestier	Indicativul drumului în amenajament	Lungimea — km —	Numărul de inventar la Regia Națională a Pădurilor — Romsilva	Valoarea de inventar la Regia Națională a Pădurilor — Romsilva — lei —	Numărul de înregistrare la Ministerul Finanțelor Publice	Valoarea de inventar la Ministerul Finanțelor Publice — lei —
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Drum forestier Porții I	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP I, ua 39 D, OS Brașov	2,5	20927	11.052	3475	11.052

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.	Drum forestier Valea Porții II	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP I, ua 40 D, OS Brașov	0,8	20928	6.582	3480	6.582
3.	Drum forestier Valea Rece	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 97 D, OS Brașov	3,5	20934	143.306	3501	143.306
4.	Drum forestier VI Tisei	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 96 D, OS Brașov	2,7	20930	12.655	3477	12.655
5.	Drum forestier VI Tisei Prel.	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 96 D, OS Brașov	1,4	20932	34.805	3494	34.805
6.	Drum forestier V Secundară Șimon	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 95D, OS Brașov	1,4	20934	3.625	3482	3.625
7.	Drum forestier Valea Șimonului	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 98 D, OS Brașov	3,8	20929	2.474	3468	2.474
				UP II, ua 98 D, OS Brașov	1	20935	18.073	3502	18.073
8.	Drum forestier Cutanu	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 99 D, OS Brașov	1,5	20933	33.380	3495	33.380

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

a terenurilor aferente drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Bran, județul Brașov, și în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran, județul Brașov

Nr. crt.	Amplasamentul terenului	Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil	Localizarea terenului în cadastrul forestier	Suprafața — ha —	Numărul de inventar la Ministerul Finanțelor Publice
0	1	2	3	4	5	6
1.	Comuna Bran, județul Brașov	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP I, ua 39 D, OS Brașov	1,5	1364 parțial

0	1	2	3	4	5	6
2.	Comuna Bran, județul Brașov	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP I, ua 40 D, OS Brașov	0,5	1364 parțial
3.	Comuna Bran, județul Brașov	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 97 D, OS Brașov	2,1	1364 parțial
4.	Comuna Bran, județul Brașov	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 96 D, OS Brașov	1,6	1364 parțial
5.	Comuna Bran, județul Brașov	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 96 D, OS Brașov	0,9	1364 parțial
6.	Comuna Bran, județul Brașov	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 95D, OS Brașov	0,8	1364 parțial
7.	Comuna Bran, județul Brașov	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 98 D, OS Brașov	2,3	1364 parțial
				UP II, ua 98 D, OS Brașov	0,6	1364 parțial
8.	Comuna Bran, județul Brașov	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Bran, în administrarea Consiliului Local al Comunei Bran	UP II, ua 99 D, OS Brașov	0,9	1364 parțial

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și înregistrate în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor aflate în domeniul public al statului înregistrate la pozițiile MFP nr. 152284 și nr. 153309 din anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al

statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 și 1020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului a căror valoare de inventar se actualizează

Elemente de identificare										
Nr. MFP	Codul de clasificare	Tip bun (mobil/ imobil)	Denumirea	Descriere tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar (Lei)	Situația juridică	
									Baza legală	Administrare/ Concesiune
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
152284	8.29.06	imobil	Clădire sediu minister	Clădire administrativă		Țara: România; județ: municipiul București; sector 5; Bd. Libertății nr. 12	1993	17.992.380	HG 119/1993	În administrare
153309	8.29.08	imobil	Clădire sediu	Suprafață construită = 244,13 mp Suprafață teren = 1.124,72 mp		Țara: România; județul: Vâlcea; municipiul Râmnicu Vâlcea; str. Carol I nr. 37	2007	2.995.800	HG 967/2007; HG 1.301/2008; OUG 115/2009	În administrare

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea listei unităților sanitare care derulează subprogramul de fertilizare in vitro și embriotransfer

Având în vedere:

- prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 765/2011 privind aprobarea Normelor metodologice pentru realizarea și raportarea activităților specifice în cadrul subprogramului de fertilizare in vitro și embriotransfer;
- Raportul Comisiei de selectare a unităților sanitare pentru includerea în subprogramul de fertilizare in vitro și embriotransfer, numită prin ordin al ministrului sănătății, înregistrat cu nr. Cs.A. 6.889/36.436 din 15 iunie 2011;
- procesul-verbal elaborat de Comisia de selectare a unităților sanitare pentru includerea în subprogramul de fertilizare in vitro și embriotransfer, numită prin ordin al ministrului sănătății, înregistrat cu nr. Cs.A. 7.509 din 30 iunie 2011, văzând Referatul de aprobare al Serviciului pentru programe de sănătate nr. Cs.A. 7.727/2011, în temeiul prevederilor:
 - Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lista unităților sanitare care derulează subprogramul de fertilizare in vitro și embriotransfer, după cum urmează:

- a) Spitalul Clinic de Obstetrică Ginecologie „Prof. dr. Panait Sârbu”, București;
- b) Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca;
- c) Societatea Comercială VIVAMED — S.R.L., Brașov;
- d) Societatea Comercială GYNATAL — S.R.L., Timișoara;
- e) Societatea Comercială CLINICA POLISANO — S.R.L., Sibiu;

f) Societatea Comercială DACIA INTERNATIONAL MEDICAL CENTER — S.R.L., București;

g) Societatea Comercială PROMED SYSTEM — S.R.L., București;

h) Societatea Comercială NEWLIFE — BM — S.R.L., Iași.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, direcțiile de sănătate publică și instituțiile publice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Cristian Anton Irimie,
secretar de stat

București, 8 iulie 2011.
Nr. 1.156.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea Normelor privind stabilirea limitelor de asigurare pentru furnizorii care intră în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 346/2006

Având în vedere:

— Referatul de aprobare al Direcției juridic, contencios și acorduri internaționale nr. JA 5003 din 4 iulie 2011;
— art. 40 alin. (1) lit. t) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,
în temeiul dispozițiilor art. 246 alin. (2) și art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — La capitolul III, punctul 3.2 — B — asigurarea personalului medico-sanitar din Normele privind stabilirea limitelor de asigurare pentru furnizorii care intră în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 346/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 18 august 2006, cu modificările ulterioare, literele h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali care își exercită profesia în unități sanitare cu

paturi; centre de primire urgențe și unități de primiri urgențe aflate în relație contractuală cu casa de asigurări de sănătate, serviciu de ambulanțe: echivalentul în lei al sumei de 10.000 euro;

i) asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali care își exercită profesia în unități de medicină primară, ambulatorii, cabinete medicale individuale, laboratoare: echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Nicolae-Lucian Duță

București, 5 iulie 2011.
Nr. 589.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 1.390/2004 privind transmiterea unor imobile, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Serviciului Român de Informații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 8 septembrie 2004, se fac următoarele rectificări (care aparțin emitentului):

— în anexă, în coloana 1 a tabelului, la prima poziție, în loc de: „*Municipiul Ploiești, Str. Stadionului nr. 1, județul Prahova*” se va citi: „*Municipiul Ploiești, Str. Stadionului nr. 24, județul Prahova*”;

— în anexă, în coloana 1 a tabelului, la a doua poziție, în loc de: „*Municipiul Ploiești, Str. Stadionului nr. 24, județul Prahova*” se va citi: „*Municipiul Ploiești, Str. Stadionului nr. 1, județul Prahova*”.

★

La Legea nr. 127/2011 privind activitatea de emisie de monedă electronică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 22 iunie 2011, se face următoarea rectificare:

— la art. 3 lit. b), în loc de: „... la art. 4 alin. (1) lit. 1)...” se va citi: „... la art. 4 alin. (1) lit. l)...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

519483681524682